

"Pasin Palsta" Kultainen vasikka

Raamattua tuntevat tietävät, mitä eräänä päivänä tapahtui Hoorebin juurella Israelin kansan keskellä. He olivat päässeet pakoon Egyptin orjuudesta ja heidän päämääränsä oli luvattu ja ihmeellinen maa, mutta jokin hyvin inhimillinen ajatus oli vallannut heidät. Vain muutaman päivän Mooses oli ollut vuorella, poissa heidän silmistään, niin heidän sydämensä valtasi epäusko. Heidän uskonsa kohde oli enemmän Mooses, kuin kaikkivaltias Jumala. He kokivat olonsa epätoivoiseksi ja alkoivat esittää hyvin inhimillisiä mielipiteitään seurakunnan keskellä. Tarvittiin kiinnekohta, johon he voisivat katsoa ja todeta; "tämä on jumalamme ja auttajamme."

"Mutta kun kansa näki, että Mooses viipyi eikä tullut alas vuorelta, kokoontui kansa Aaronin ympärille ja sanoi hänelle: 'Nouse, tee meille Jumala, joka käy meidän edellämme. Sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Mooselle, tälle miehel-le, joka johdatti meidät Egyptin maasta.' Niin Aaron sanoi heille: 'Irroitakaa kultarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja tyttärienne korvissa, ja tuokaa ne minulle.' Ja kaikki kansa irroitti kultarenkaat, jotka heillä oli korvissaan, ja he toivat ne Aaronille; ja hän otti vastaan kullan heidän käsi-tään, kaavaili sitä piirtimellä ja teki siitä valetun vasikan. Ja he sanoivat: 'Tämä on sinun jumalasi, Israel, se, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.' Kun Aaron tämän näki, rakensi hän sille alttarin; ja Aaron julisti ja sanoi: 'Huomenna on Herran juhla.' Ja he nousivat varhain seuraavana päivänä ja uhrasivat polttouhreja ja toivat yhteyshreja; ja kansa istui syömään ja juomaan, ja sitten he nousivat iloa pitämään."

2.Moos.32:1-6

Kuinka lähellä tällainen epäjumalanpalvelus onkaan meitä, tämän päivän kristittyjä. Huomaatko, miten usein palvot omaa mieltäsi ja halujasi? – Kuinka usein omat näkemyksemme ovatkaan tärkeämpiä, kuin Jumalan

tahto! Saatamme pitää rukouksia, tilaisuuksia ja kiertämaat ja mannut, saatamme jopa kysyä Jumalan tahtoa, mutta jo seuraavalla askeleella unohdamme

uskomme Jeesukseen ja Hänen jumalisen voimansa. Tarkastellessamme seurakuntaamme ja eri toimintoja, lakkaamme näkemästä Jumalan mahdollisuuksia tehdä ihmeitä ilman määrää. Emme käsitä, että Hänen seurakunnassaan me emme ole jumalia, vaan meidän tulisi jokaisen asian ja henkilön kohdalla luoda katseemme Jeesukseen - luottaen, että Hän kyllä auttaa ja johtaa jokaista lastaan. Hän pitää meistä huolen lupauksensa mukaan.

"Niin kuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa Hänessä, juurtuneina Häneen ja Hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niin kuin teille on opetettu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen. Katsokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, pitäytyen ihmisten perinnäisäntöihin ja maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen. Sillä Hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti, ja te olette täytetyt Hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää, ja Hänessä te myös olette ympäri-leikatut, ette käsintehdyillä ympäri-leikkauksella, vaan lihan ruumiin poisriisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella: ollen haudattuina Hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös Hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti Hänet kuolleista. Ja teidät, jotka olitte kuolleet rikosiinne ja lihanne ympärileikkamattomuuteen, teidät Hän teki eläviksi yhdessä Hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikokset, ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meidän vastustajamme; sen Hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin. Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; Hän sai heistä Hänen kauttaan voiton riemun."

Kol.2:7-15

– Miksi me niin helposti luulemme omaa mieltämme Jumalan tahdoksi? Miksi olemme ylpeytemme tähden niin sokeita, että saatamme vuosikaudet tehdä erilaisia toimia, jotka perustuvat vain inhimillisiin käsityksiimme ja perinnäisäntöihimme? Emmekö voisi tutkia, ovatko toimemme ja tekemisemme Hänen tahtonsa mukaisia? Voisiko minäkin, omaa näkyäni toteuttaessani nöyrästi rukoilla Jumalani edessä; "anna minun nähdä tahtosi ja auta minua taipumaan sen mukaan"?

Millainen on sinun kultainen vasikkasi? Mikä on esine, asia tai asenne, joka on enemmän, kuin Jumala ja Hänen tahtonsa? Uskallatko avoimin mielin tarkastella uskosi laatua ja elämäsi intressejä? Mikä voisi olla asia, joka estäisi luvattuun maahan pääsemisen? Mikä voisi olla sellainen, vaikka taivaaseen pääsisit, mutta monen muun pelastuminen voisi estyä kultaisen vasikkamme tähden? Onko oma uskontomme tullut meille ylpeyden aiheeksi, ja tärkeämmäksi kuin itse Jumala? Viestittääkö elämämme hedelmä enemmän omahyväisyyttä, kuin Jumalan armoa, laupeutta ja lempeyttä? Mikä on se kuva evankeliumista, mitä näytämme maailmalle? Uskommeko Jeesukseen enemmän, kuin ympäröiviin asioihin tai tilanteisiin?

"Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta. Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi." Matt.6:19-21

Näitä pohtien on hyvä rukoilla nöyrää rukousta Jumalan edessä. - Anna minulle näkevät silmät, kuulevat korvat, ymmärtäväinen sydän ja rohkeutta elää katse luotuna uskon alkajaan ja sen täydelliseksi saattajaan – Jeesukseen Kristukseen. Herra, ole armollinen minulle syntiselle. Kiitos Jeesus, että sinä voit varjella ja pyhittää totuudessasi! – Ylistetty Isä, Poika ja Pyhä Henki!

